

ViA AVĪZE

1998. gada marts

Laiks zivs zīmē

Pagājis mēnesis, un atkal pie Jums viesos dodas "Via Avīze". Tā ir iegadījies, ka šis laika posms ir saistīts ar zivtiņu horoskopu. Poliņķi sāk zvejoj balsis, lai rudenī iesēstos jaunos vai vecos krēslos. Krēsļu makšķernieku sarodas arvien vairāk, bet Saeimas krēsliem dabiskais pieaugums nav gaidāms, daudziem nāksies palikt bešā. Arī augstskolas sāk izlikt murdus, šeit gan cīņa iet nevis par vietu, bet kvalitāti, jo studēt gribētāju skaits ir liels, bet katrs jau grib tos labākos.

Arī Vidzemes augstskola ir izmetusi savus tiklus, lai sāktu zvejojot savus potenciālos studentus. Cik nu līdzekļi ir atļāvuši, esam izplatījuši informāciju presē un skolās. Par galveno pasākumu var uzskatīt informācijas dienu, kas notika 7. martā Valmieras Drāmas teātrī, kad ar jaunajiem censoņiem tikās ViA vadība un studentu pārstāvji. Nopietnie vīri un sievas plaši izklāstīja visus labumus, ko jaunieši iegūs, ja viņi kļūs par Vidzemes augstskolas studentiem. Jauniņos balstīt bija ieradušies gan vecāki, gan arī studenti no pirmatklājēju cilts, kā arī tie, kas pagājušajā gadā bija metušies smelties gudrības Vidzemes augstskolas zinību jūrā. Pasākums noritēja akadēmiskā gaisotnē, un reflektanti centās apbērt uz skatuves sēdošos ar jautājumu jūru, tie bija vien stipri pieticīgi. Vai nu jauniešiem viss bija skaidrs, vai arī uz skatuves esošie bija radījuši bijību pret sevi. Potenciālo klientu pulks pēc neoficiāliem aprēķiniem bija ap divi simti (jo vismaz 100 sastādīja līdzjutēju armija ar mammukiem, papucišiem, draugiem un draudzenēm, kā arī vienkārši interesentiem, jo ne jau katru dienu ir iespējams apmeklēt Valmieras teātri par brīvu, un dzirdēt atsevišķus skaņas efektus no Valmieras Drāmas teātra erotiskās komēdijas "Venēciete", kas tajā pat laikā notika apaļajā zālē). Visai nopietno pasākumu apmeklēja arī vietējais kaķītis, kuram šī izrāde likās visai interesanta.

Pēc teātra viss jauniešu pūlis ātri iekaroja Tērbatas ielu un tikpat ātri to pameta, jo sabiedriskais transports jau negaida. Varbūt bija arī citi iemesli, bet par tiem vēsture klusē.

Ilgvars Ābols

Dienas beigās mūsu tiklos bija iekļuvuši 40 reflektanti, un bijām saņēmuši 48 pieteikumus studijām. Laiks rādīs, cik no tiem būs mūsu potenciālie studenti. Priecē tas, ka par mums interesi ir izrādījuši Latgales, Kurzemes un Zemgales pārstāvji. Esam saņēmuši pieteikumus no Ludzas, Jēkabpils, Liepājas, Saldus un Bauskas rajoniem.

Tagad atliek gaidīt 14. aprīli, bet tas jau būs cits laiks, cits raksts.

Nākotnē izglītības tirgū mums tomēr jāiziet ar plašāku reklāmu, un es ceru, ka izstādē "Skola 99" savā stendā piedalīsies arī Vidzemes augstskola.

Kavējoties atmiņās par februāra beigām, gribu Jūs iepazīstināt ar dažām atziņām par akreditāciju, kas man radās Budapeštā, piedaloties Sorosa fonda rīkotajā seminārā. Mēs varam būt laimīgi, ka atrodamies Latvijā nevis Krievijā, Baltkrievijā vai Bulgārijā, jo tur akreditācija ir varen grūts un darbietilpīgs process, un pastāv tikai vieni standarti un viena patiesība, un liels daudzums augstprātīgu ierēdņu. Latvijā tomēr akreditācija ir vērsta uz pašnovērtēšanas procesu, un tā ir sevis novērtēšana un iekšēja sakārtošana, un, principā, no mums prasa visus dokumentus, bez kuriem augstskolas dzīve nav iedomājama. Ja esam paškritiski, tad pirmais gads gāja uz urrā, un pat tagad vēl augstskolā nav sakārtotas lietas, kurām bija jābūt kārtībā augstskolai darbību uzsākot. Protams, var jau to visu uzskatīt par birokrātiju, bet neviena normāla valsts nevar funkcionēt bez sava birokrātiskā aparāta, jo citādi valda anarhija. Mums ir jāsakārto lietas tā, lai katrs zinātu, kas tam jādara, lai, kļūstot par valsts augstskolu, mums nebūtu problēmu, un visas lietas tiktu sakārtotas atbilstoši Latvijas Republikas likumiem un normatīvajiem aktiem. Mūsu plusi un mīnusi faktiski ir apvienoti vienā formulējumā - mēs esam jauni. Mēs esam jauni, un mums ir viegli pārņemt jaunākās mācības metodes un liberalizēt apmācības sistēmu, un piedāvāt jaunas idejas. Mēs esam jauni, un mums visiem trūkst administratīvās un akadēmiskās

pieredzes, un tas rada problēmas. Mūsos valda jaunības maksimālisms gan pozitīvā, gan arī negatīvā nozīmē.

Laiks negaida, un es ceru, ka aprīļa mēnesī mēs visi varēsim atzīmēt akreditācijas dokumentu iesniegšanas brīdi Izglītības un Zinātnes ministrijā, un beidzot mans kolēģis Gunārs varēs uzgavilēt.

Manī nav nekādu šaubu, ka mēs varēsim šo procesu sekmīgi pabeigt, tāpēc gribētu pārfrāzēt mūsu dižo tautas dzejnieku Raini: "Ikvienam rokas ir jāpieliek, lai akreditācijas process uz priekšu iet".

Tāpēc izdarīsim katrs to, kas katram jāizdara, jo tā ir visu mūsu kopējā lieta, un akreditācija nav aprīļa joks.

Un vēl- drīz ziema atkāpsies, un klāt būs pavasaris. Lai šī atmoda iemājo arī Jūsu prātos un dvēselēs!

Mērfija likums

Guda likums par birokrātiju

Ja valdības iestādes izdarītie labojumi neatrisina tavu problēmu, tev nāksies pielāgot problēmu labojumiem, nevis otrādi.

ViA Studenti Lietuvā...

Agnese E. Korbe, politika II

No 12. – 16. martam Palangā, Lietuvā notika 4. Baltijas valstu studentu konference, ko rīkoja CEP (*Civic Education Project*). Pasākumā varēja piedalīties studenti, kas mācās ekonomiku vai politikas zinātņi; kuru pasniedzēja/-s ir no CEP; un kuri bija iesnieguši savus darbus tālākai atļasei.

Tā, lūk, no ViA piedalījās 7 studenti- Anita Štrausa, viņa uzstājās ar darbu "Vēstures pasniegšanu Latvijā kopš 1989. gada"; Ruta Lesničenoka – "Dzimstības līmeņa krišanās neatkarības gados Latvijā"; Baiba Pētersone – "Sieviešu atspoguļošana presē informācijas laikmetā Latvijā"; Elmārs Sveķis – "Ombudsmena pluss: vērtējot Latvijas Nacionālā Cilvēktiesību Biroja kā Ombudsmana darbību"; Rasa Spulle – "Demokrātijas leģitimitātes problēmas Latvijā"; Gunita Ganus – "Vai Baltijas Jūras Reģions var garantēt

drošību Baltijas Valstīm?" un Agnese Korbe – "Demokrātisko vērtību rašanās un iemiesošanās posttranzīta sabiedrībā Latvijā". Konferences darbs notika paneļos (3 – 4 studentes/-i, paneļa vadītāja/-s un 2 diskusijas vadītājas/-i); kā arī bija auditorija, kas klausījās, uzdeva jautājumus un piedalījās diskusijās. Pavisam bija 13 paneļi. Studentiem bija ieteicams apmeklēt visus paneļus, jo viņi bija savas skolas pārstāvji un no studentiem tika spriests par to. Tā arī bija sava veida reklāma mūsu skolai.

Vispār ViA bija pārstāvēta viskuplākā skaitā – 7 studenti, tostarp- LU- tikai 4. Kopā no Baltijas valstīm bijas aptuveni 35 dalībnieki. Ceturtdienas vakarā bija pieņemšana, kurā runu teica Klaipēdas mērs un bija zviedru galds; piekdien un sestdien bija darbs paneļos (kam pa starpu studenti *aizšāva* uz krogu Klaipēdā); sestdienas vakarā tika paziņoti tie studenti, kas piedalīsies apaļā

galda diskusijā un, kuru darbi tiks publicēti, bija arī *party* ar brāļu lietuviešu alu un mūziku līdz 01.00. naktī. Svētdien no rīta notika diskusija pie apaļā galda (tur tika izvirzīti labākie studenti). Patiess prieks bija par Elmāru, kas piedalījās šajā pēdējā diskusijā, un par Baibu, kuras darbs tiks publicēts CEP izdotajā grāmatā.

Vēl no ViA brauca politikas zinātnes pasniedzēja PhD. Karena Forda. Viņa vadīja gan paneli, gan diskusiju, un Eva Onkena.

Jāsaka, ka konference bija vērtīgs pasākums, raugoties no daudzām perspektīvām – gan akadēmiskās, gan personiskās, gan sabiedriskās. Pie kam, beigās dalībnieki saņēma CEP sertifikātus.

Gribētu ieteikt studentiem arī turpmāk piedalīties šādās konferencēs, jo tas ir tiešām lielisks ieguvums – rakstot un analizējot darbus, tiek gūta konstruktīva kritika un atzinumi no pietiekami augsta līmeņa profesionāļiem. No konferences tika gūta arī zināma jautības un prieka deva.

Aprīļa beigās notiks līdzīga konference Budapeštā, kur piedalīsies studenti no Centrāl – Austrumeiropas valstīm, tai skaitā arī no ViA – Karlīna Bākule, Elmārs Sveķis un Sandris Sabajevs. Lai viņiem veicas!

Mērfija likums

Piektais politikas likums

Kad politiķiem rodas izpratne, tā parasti ir nepareiza.

Mērfija likums

Finigana likums

Jo tālāk ir nākotne, jo labāk tā izskatās.

Galvenais ir darīt to, kas patīk un justies laimīgam

**Baiba Pētersone,
politika I**

Viena no ietekmīgākajām studentu organizācijām Latvijā droši vien ir *AIESEC*, kuras dalībniekus var raksturot ar īpašu uzņēmību un spēju sasniegt izvirzītos mērķus. Tieši šīs īpašības raksturo Vidzemes Augstskolas studenti **IEVU JUSTI**, *AIESEC* Latvija viceprezidenti.

Kā tik īsā laika posmā esi spējusi sasniegt tik daudz?

Kad iesaistījos *AIESEC*, vadība teica - pēc gada jūs katrs pats varēsiet būt vadītājs, un mums visiem ir vienādas iespējas to sasniegt -, toreiz es neticēju. Vēlāk apstiprinājās: ja esi aktīvs un spēj pierādīt sevi, tad patiešām vari sasniegt, ko vēlies. Pagājušajā gadā mani uzaicināja iesaistīties valdē un es piekritu. Vēlāk, kad notika prezidenta vēlēšanas, es nolēmu kandidēt, un mani ievēlēja. Pašlaik esmu savākusi lielisku komandu, kas strādā kopā ar mani.

Pastāsti sīkāk par *AIESEC* uzbūvi...

Tā ir viena no profesionālākajām un spēcīgākajām studentu organizācijām Latvijā. Galvenās aktivitātes norisinās lokālajās komitejās. Tālāk nāk nacionālā komiteja, kura vada un koordinē lokālās komitejas. Savukārt koordinācija globālā līmenī tiek veikta no *AIESEC International* puses Roterdamā. Nacionālās komitejas nav pakļautas *AIESEC International*, bet to darbība ir līdzīga, jo mērķi ir vieni.

Kādi ir *AIESEC* pamatmērķi?

Dot studentiem iespējas attīstīt viņu idejas, realizēt un pārbaudīt sevi. Redzot, kas notiek, students spēj mainīt sevi un apkārtējo vidi. *AIESEC* attīsta līdera spējas. Kā jebkuri citi jaunieši, mēs esam maksimalisti, mums ir visaugstākās ambīcijas. Vīzija var vēl ilgi nepiepildīties, bet mums uz to ir jāiet.

Vai *AIESEC* rada līderus?

Tā ir *AIESEC* vienmēr diskutēta tēma. Mēs vairāk runājam par vadītāju. Līderis var būt gan cietumā, gan uz ielas, bet organizācijā ie vadītājs, kuram ir jāspēj radīt pozitīvas pārmaiņas. Tas ir cilvēks, kurš vienmēr pats

mācās, ir mērķtiecīgs, palīdz veidoties pārējiem un saredz iespējas. Vadītājam ir jāspēj aizraut, nevis pakļaut. Ir svarīgi būt gatavam atbildēt par visu organizācijā notiekošo un ir jāstrādā vairāk nekā pārējiem. Vadītājam ir jāuzņemas atbildība par cilvēku grupu, kuru viņš vada. Cilvēkiem ir jājūt, ka kaut kas iet uz priekšu un ir redzami rezultāti. Labam vadītājam ir jārada tāda situācija, ka arī viņa prombūtnē citi var turpināt strādāt.

Kādi ir tavi pienākumi?

Es atbildu par cilvēku izglītošanu un attīstību, organizēju konferences un apmācību programmas. Protams ir jāvada darbs nacionālajā komitejā un *AIESEC* Latvija vispārējā darbība. Tas ir tāpat kā jebkuras citas organizācijas vadīšana. Mana galvenā vēlme - lai attīstītos pati organizācija un tās biedri varētu attīstīt savas spējas. Ja attīstīsies katrs cilvēks atsevišķi, tad attīstīsies arī organizācija. Nozīmīga manā darbībā ir organizācijas stratēģijas plānošana un sadarbība ar lokālajām komitejām.

Kā tu spēj to visu apvienot ar studijām?

Pagaidām nekādu milzīgu problēmu nav. Darbā varu izmantot to, ko esmu iemācījusies. Savukārt to, ko mācos, esmu jau pieredzējusi praksē. Darbs *AIESEC* man studēšanu un kursa darbu rakstīšanu padara vieglāku.

Ko *AIESEC* spēj sniegt tev pašai?

AIESEC ir mainījis manu skatījumu uz dzīvi. Es zinu, kā to vēlos veidot. Dzīvē ir jādara tas, ko tu vēlies, nevis jāiet līdzī plūsmā. Esmu iemācījusies komunicēt ar dažādiem cilvēkiem. Tā tu atklāj sevi dažādās situācijās; tu uzzini, kāds tu esi un kuras ir tās lietas, kas jāmaina. *AIESEC* sniedz iespēju iepazīties ar citām valstīm un kultūrām. Redzot, ka cits no cita būtiski neatšķiramies, vari lauzt stereotipus. Cilvēki kļūst atvērtāki un brīvāki.

Kādi ir tavi ar AIESEC saistītie nākotnes plāni?

Nakamgad būšu AIESEC Latvija prezidente. Tas nozīmē, ka turpināšu vadīt organizāciju. Es esmu uzņēmusies atbildību, un tai ir jābūt saskaņotai ar rīcību. Nākamais gads noteikti būs liels pārbaudījums, kā arī sniegs milzīgu pieredzi.

Ko tu varētu ieteikt Latvijas jaunatnei?

Nav atšķirību starp mani un cilvēkiem, kuri nedara ne pusi no tā, ko daru es, ja viņi ir apmierināti ar savu dzīvi. Bet, aj viņus tā neapmierina un viņi vēlas kaut ko citādāku, ir jāsāk rīkoties tūlīt. Galvenais ir darīt to, kas patīk un justies laimīgam.

"Lauku Avīze" ViA

Dagnija Radziņa politika-1

Ir saulaina ceturtdienas pēcpusdiena (nu, ļābi ne gluži pēcpusdiena, bet tā ap plkst.13.00), un mūsu skolā ir atkal viesi, kuru mērķis gan šoreiz nav tikai tīri viesoties.

Domāju, gandrīz visi ir dzirdējuši par tāda laikraksta pastānēšanu kā "Lauku avīze". Toties, šķiet, tikai nedaudzi būs pamanījuši tās ielikumu skolēniem un jauniešiem - "Mēs". Nu, jā, kā jau jūs varbūt noprātāt augšminētie viesi bija no šīs avīzes - SIA "Lauku Avīze" valdes priekšsēdētājs Krustiņa kungs un ielikuma jauniešiem "Mēs" līdzredaktors Olevs Nikers. Bet viņu mērķis nebija popularizēt savu laikrakstu, kā tas varētu likties (tomēr daļa taisnības tomēr tur ir), bet gan aprunāties par kādu nākotnes nodomu, proti - atsevišķu avīzi jauniešiem.

Lai gan neesmu nolēmusi savu turpmāko karjeru un dzīvi saistīt ar žurnālistiku (par ko gan neliecina šis raksts), nolēmu kuplināt pasākumu arī ar savu klātbūtni, jo galu galā man šī ideja par avīzi jauniešiem šķiet atbalstāma.

Neliels pulciņš no lielās ViA saimes ir sapulcējušies bibliotēkā, viesi ieradusies, un tiek teikti pāris ievadvārdi. Kā pirmais runā Krustiņa kungs, klāstot savu nostāju par runājamo tēmu. Viņš, kā iniciators pielikuma "Mēs" izdošanai, uzskata, ka avīzes, kura domāta jauniem cilvēkiem, veidošanā ir arī jāstrādā jauniem cilvēkiem nevis kaut kādām tantiņām (domātas sievietes ap 30!) un vecīšiem (vecums līdzīgs), jo tie, lūk, nevarot uztaisīt tādu avīzi, kas jauniešiem patiktu (kam daļēji, protams, var piekrist).

(Maza atkāpe. Nez kādēļ Krustiņa kungam tāpat kā citiem viesiem, uzturoties ViA bibliotēkā, šķiet, ka mēs varētu pārangliskoties?)

Tālākā pasākuma gaitas vadīšana tiek nodota visnotaļ jaunam cilvēkam (LU politoloģijas 3. kurss) - Olevam. Mums kā

visumā apdomīgiem cilvēkiem (daži pat ar pieredzi žurnālistikā (piemēram, Baiba P.) gribas zināt, kāds tad varētu būt jaunās avīzes modelis. Jābūt taču vismaz kaut kādam priekšstatam. Šis jautājums, konkrēti jautāts no Baibas P., šķiet abiem vīriem īsti napatīk. Krustiņa k-gs jūtas nedadz neapmierināts un negrib neko konkrētu stāstīt, līdz beidzot pavirši iezīmē dažas vadlīnijas.

Nejauši mūsu nelielajā pulkā iemaldās leva Juste, kura uzdod konkrētu jautājumu par jaunās avīzes mērķauditoriju. "Lauku Avīzes" pārstāvju piedāvātais variants, kā var noprast, ir avīze skolēniem un studentiem, kas dažiem no mums (ja ne visiem) šķiet nepieņemami. Laine Boldāne izsaka savu viedokli un aizstāv visas mūsu - studējošās jaunatnes - intereses, uzstājot, ka ir nepieciešama avīze tieši studentiem, kur varētu gūt mums tik ļoti nepieciešamo informāciju par dažādām tēmām, kā arī ziņas par citām augstskolām. Domājams, tas varētu interesēt arī vidusskolu pēdējo klašu skolēnus, taču tāpēc tā nav uzreiz jāadresē viņiem.

Es pati uzskatu, ka ir nepieciešama atsevišķa studentu avīze, jo kurš students lasīs laikrakstu, kas domāts arī skolu jaunatnei - skolēniem. Mums vairs nepastāv viņu problēmas (lai cik arī tas egoistiski neizklausītos). Mums nav nepieciešams atgriezties pagātnē un lasīt par jau zināmām lietām.

Studenta skats ir vērstis nākotnē. Viņam ir citas prasības - daudz augstākas, lai arī varbūt tikai pagājušo gadu pats beidzis kādu vidusskolu vai ģimnāziju. Man šķiet, ka tieši šī iemesla dēļ daudzi studenti pašķir garām "Lauku Avīzes" ielikuma "Mēs" lapas, jo tās adresētas arī skolēniem.

Bet kā izrādījās, viesu mērķis nav noskaidrot vēlamo mērķauditoriju, kas

savukārt mums likās pats galvenais. Un diskusija turpinājās...

Bet...vilcieni ir nepielūdzami. Viņi atiet noteiktā laikā un viss. Tāpēc, lai varētu nokļūt mājās, man bija jādodas prom, atstājot, kā Olevs izteicās- "īsti ieinteresētās personas", un paliekot nesaprašanā, ko tad īsti no mums gribēja. Aprunājoties ar pāris cilvēkiem, kas izturēja līdz galam, liekas, ka "Lauku Avīzes" pārstāvju galvenais mērķis, ierodoties ViA, bija "savervēt" jaunus rakstītājus.

Lūk, tādu, visumā nesaprotama rakstura, pasākumu jūs - visi tie erudītie ViA studenti, kuri neieradāties, esat garām

palaiduši. Jūsu ziņā izvērtēt, vai esat zaudējuši daudz, vai nē.

Mērfija likums

Rošē likums

Katra amerikāņu kampaņa noslēdzas ar izspiešanu.

Pucka darbojas ..

Marta sākumā par sevi no jauna atgādināja AIESEC - sākās "Praktisko lekciju" kurss. Šī projekta īstenotājs un vadītājs ir Mārtiņš Pučka, kas ir viceprezidents mārketinga jautājumos AIESEC Vidzemē.

Kā radās praktisko lekciju ideja?

Tā ir aizgūta no citām augstskolām. Šādas lekcijas jau notiek Rīgā, Jelgavā, Daugavpilī un Ventspilī. Rīgā jau otro gadu.

Kā tu iesaistījies AIESEC?

Es biju minimāli dzirdējis par AIESEC, taču īsti nezināju, kas tas ir. Es biju uz prezentāciju, un mani ieinteresēja tas, kā viņi sevi pasniedz. Manī interesi izraisīja arī darba iespējas, kā arī iespēja iepazīties ar uzņēmējiem.

Kas tevi iedrošināja uzņemties šī projekta vadību?

AIESEC piedāvā daudz iespējas. Ja cilvēks vēlas, tad viņš iet un dara. Mani iedrošināja tas, kā AIESEC prezentācijā Aigars Runģis (AIESEC pagājušā gada prezidents) teica, ka nav jābaidās uzņemties atbildība.

Kā sākās projekta īstenošana?

Sākumā mēs izveidojām komandu (Gundega Stabiņa - atbildīgā par projekta informācijas apriti; Gatis Bridaks - loģistikas nodrošinātājs; atbildīgās par medijiem - Linda Dadeika (avīzes un radio) un Evija Muižniece (TV). Es esmu projekta vadītājs. Pēc tam mēs izplānojām projektu. Nākošajā posmā mēs devāmies pie Valmieras uzņēmējiem un piedāvājām mūs atbalstīt projekta ietvaros.

Ilona Šmulāne ekonomika I

Pārrunas mums bija ar "Valprocorp", "Vanlit", "Canon Vidzeme", Stikla Šķiedras Rūpnīcu. Ar "Valprocorp" izveidojās ciešāka sadarbība, jo viņi pirmie piekrita mūs atbalstīt. Taču arī pārējie uzņēmumi bija ieinteresēti, un mūsu sadarbība turpinās.

"Praktisko Lekciju" projekts turpināsies arī nākošgad. Cik ilgu laiku tu būsi šī projekta vadītājs?

Līdz šā gada beigām notiekti un arī nākošajā gadā gada sākumā. Pēc tam nāks jauni cilvēki. Vai arī kāds no komandas varēs turpināt projekta vadīšanu.

Ko tu pats guvi no šī projekta vadīšanas?

Galvenais jau pieredzi. Es iemācījos daudz brīvāk runāt gan intervijās, gan TV, gan ar uzņēmējiem. Jo brīvāks tu esi, jo labāk veidojas kontakts.

Es guvu pieredzi, uzņemoties atbildību, esmu personīgi iepazīties ar uzņēmējiem, kā arī uzzinājis, ko viņi vēlas no studentiem.

Nav neveiksmīgas vizītes. Ja tu negūsti to, ko esi cerējis, tad gūsti ko citu. Pēc tam tu analizē sevi, atrodi kļūdas, mācies no tām, un nākošreiz tās nepieļauj. Nav neveiksmīgas sadarbības.

Ko tad vēlas uzņēmēji no studentiem?

Viņi vēlas, lai studentiem būtu plašs zināšanu loks. Kā arī, lai studenti ienestu jaunas, radošas idejas, jaunu pieeju viņu uzņēmumiem. Taču viņi nespēj novērtēt mūsu pašreizējo darbu, kuŗa patiesie rezultāti, augļi būtu sagaidāmi nākotnē. AIESEC ir uz

nākotnīversta, taču uzņēmēji vēlas to, ko var iegūt šodien.

Viņi mūs atbalsta tāpēc, ka mēs esam ViA studenti. Savā ziņā prestižs.

Es gribu būt ...

Ilona Šmulāne
ekonomika I

Ceturtdien, 12.martā, bija otrā lekcija no AIESEC organizēto praktisko lekciju kursa. Lekciju lasīja Armēns Načerjans, kurš ir viens no konsultantu firmas "ADROS" CENTRA dibinātājiem un strādā tajā kā konsultants.

Šīs lekcijas paredzētā tēma bija "Personāla atlase". Taču lekcijas saturs tikai daļēji atbilda šim nosaukumam. Proti, ko mēs personīgi kā potenciālie darbinieki varam piedāvāt kādam uzņēmumam, kādiem mums jābūt, lai mēs varētu konkurēt darba tirgū.

Lekcijas mērķis bija likt mums padomāt par to, kas mēs katrs vēlētos būt. Kā nākošais jautājums būtu: "Ko es esmu darījusi(-is), lai to sasniegtu?"

Pēc lekcijas uzdevu Armenam dažus jautājumus.

Kāpēc jūs piekritāt atbraukt?

Es piekritu atbraukt tāpēc, ka man tas patīk. Man patīk radīt cilvēkos pozitīvas izmaiņas. Savā uzņēmumā es to daru par naudu, bet ne visu var darīt par naudu.

Vai jums šoreiz izdevās radīt pozitīvas izmaiņas?

Es domāju, ka jā. Es nevēlos būt kā magnetafons, kas nepārtraukti stumj un stumj informāciju. Es vēlos, lai rodas iekšējs satraukums, lai cilvēki spētu uztraukties par šiem jautājumiem.

Jūs lekcijas laikā minējāt, ka katram savas dzīves laikā jācenšas kaut ko radīt. Vai, jūsuprāt, būt padotam darbiniekam ir slikti?

Šis ir grūts jautājums, un uz to nevar atbildēt viennozīmīgi. No vienas puses, ja cilvēks vēlas un viņam tas patīk, viņš var darboties komandā. Un tādi cilvēki ir arī vajadzīgi. Iespējams viņa mērķis ir tāds, kuru nevar īstenot bez citu cilvēku palīdzības. No otras puses, gribās, lai cilvēks izveido savas dzīves laikā kaut ko savu. Lai viņš varētu teikt: "Lūk, es to izveidoju."

Ko jūs novēlat studentiem?

Novēlu dzīvot attīstītā, bagātā un labā valstī, un galvenais - piedalīties šādas valsts veidošanā.

Īsumā par ViASA valdi

Drīz būs pagājis mēnesis kopš darbojas valdes jauniešu sēdes un droši vien, ka daudziem vēlētājiem būtu interesanti uzzināt ar ko nodarbojas jaunā valde.

Ir notikušas trīs valdes sēdes. Kādi ir svarīgākie jautājumi, par kuriem ir ticis runāts, un ne tikai runāts, šajās sēdēs? Pirmais un pats savrīgākais

jautājums ir par maksas izglītības ieviešanu augstskolās, jo tas skārtu visus studentus un diez vai tas sekmētu studentu skaita palielināšanos Latvijā. Latvijas studentu asociācijā ir izveidota speciāla komisija, kas nodarbojas ar šīs problēmas risināšanu. No ViASA valdes šī komisijā darbojas Ingus Krūmiņš.

Valdes sēdēs ir apspriesti gada plāni katrā nozarē - par sporta un

sabiedriskajiem pasākumiem, par sadarbību ar citām skolām un augstskolām utt. Īpaši liela vērība jaunās valdes programmā tiek pievērsta saiknes veidošanai ar studentiem, tāpēc

turpmāk katra mēneša pirmajā trešdienā studenti tiks informēti par ViASA valdes darbu.

Marta sākumā ViASA valde bija noorganizējusi tikšanos ar Valmieras vidusskolu skolēnu padomēm, kurā tika apspriestas sadarbības iespējas starp ViA un Valmieras skoloām.

Politīki māk un vēlas ilgi runāt !

Ilona Šmulāne
ekonomika I

Pirmdien, 16.martā, bija lekcija par tēmu "Latvijas politiskā un ekonomiskā situācija". To lasīja Inese Vaidere- LU docente Finanšu un Kredīta katedrā, specialitātē Starptautiskās Finanšes, kā arī Guntara Krasta padomniece ekonomikas jautājumos; Māris Grīnblats- 6.Saeimas deputāts, apvienības *Tēvzemei un Brīvībai/LNNK* priekšsēdētājs un Andis Fiģis- apvienības *Tēvzemei un Brīvībai/LNNK* priekšsēdētāja vietnieks.

Inese Vaidere stāstīja par to, kas ir noticis, un kas notiek Latvijas ekonomikā, kā arī izteca viedokli par nākotnes tendencēm Latvijas ekonomiskajā attīstībā. Mums tiek rādīts, ka cilvēks vislabāk atceras pēdējo informāciju. Ņemot vērā gan šo

atziņu, gan to, ka esmu ekonomikas studente, tad vislabāk atceros, ka Inese Vaidere ļoti vēlējās atbraukt uz ViA un nolasīt daudz detalizētāk lekciju par straptautiskajām finansēm.

Nākošais runātājs bija filozofs pēc izglītības, politiķis pēc profesijas- Māris Grīnblats. Te nu bija tikai un vienīgi par politiku, 6.Saeimas darbības vēsturi un iespējamo nākotni. Māris Grīnblats savā runā atklāja piecas lietas- veiksmīgas politiskās karjeras pamatus, kas balstās uz personīgajiem kontaktiem.

Pēdējais uzstājās Andis Fiģis, kam laika trūkuma dēļ atlika tikai novēlēt izrādīt lielāku aktivitāti un iesaistīties politiskajā dzīvē.

Secinājums- salīdzinājumā ar divām iepriekšējām "Praktiskām lekcijām"- politiķi māk un vēlas ilgi runāt.

Kamja dzīves atzīnumi (nemti arī no citu cilvēku atklāsmēm)

"Forši, bet gudri."
(Maira Blumberga)

"Kad viņš aizies, tad viņa tiešām nebūs."
(Ilgvars Ābols)

"Es zināju, ka es zinu."
(Gusiņš)

"Valmiera ir bijusi aktīvs stūris."
(Igoris)

"..no kopmītņu vajadzībām..."
(Igoris)

Nesen universitātes koledžā bija sabraukuši kaut kādas lauku lapeles darboņi, lai aicinātu studentus piedalīties jauna visvalsts studentu zīna veidošanā. Kaut gan studentu bars nebija pārāk liels, sarunas ar viesiem risinājās uz goda, bet... ..bet tad grāmatu krātuvē ar lielu troksni ievēlās starptautiskā studentu tusiņa A. jaunievēlētā galva J.I. un nolika visu savās vietās un tik pat apņēmīgi aizgāja. Tā vai savādāk, bet drīz lielākā daļa klātesošo sekoja vadones piemēram, un augstie viesi palika ar stīviem ģīmjiem...Interesanti, ka migrantu vidū bija arī viena no saieta organizētājām P.B.

* * *

Nevienam studentam nav noslēpums, ka mūsu skolas iecienītākās telpas ir tās, kurās uzglabājas televizori, tādēļ nav nekāds brīnums, ka ik pa laikam kādam televizoram sabojājas kineskops. Šāda parādība novērojama vecmodīgākajā augstskolas informātikas kabinetā, kur televizoru ar kodēto nosaukumu "Ceturtais" pēdējo vairāku nedēļu laikā pie dzīvības ir mēģinājuši atgriezt gandrīz visi studenti, izņemot pašu centīgāko skolēnu Z.M.

* * *

Neliels ieskats ViA vēsturē: vēl pērnā gada beigās kādā vakarā administrācijas pārstāve C.S. pavisam netīšām iztraucēja vairākiem apzinīgiem nākotnes bērniem rakstīt Word dokumentu "D.doc".

Diskusijas karstumā C.S.

ķērās pie pēdējā salmiņa un piekodināja, ka šādus dokumentus drīkst rakstīt, ja ņem līdzi savu privāto "peli". Reakciju nācās gaidīt vairākus mēnešus, bet labāk vēlāk kā nekad.

Pirmais, kas pielieto atļauju praksē ir pirmā kursa ceļotāju students K.

Melnais hronists.

* * *

Jānos ieņemto ViA studentu TOP 5

Jānis Baltaisbrensis	20.03.77.
Pēteris Rubenis	20.03.78.
Linda Utināne	17.03.79.
Aija Timofējeva	23.03.77.
Evita Eglīte	21.03.78.

**"Jūs jau zemtekstu
nesaprotat, kur nu vēl
galveno domu....."**

Jānis Ķirpītis